

kapital vanskeligt ville kunne opnås, hvorved en hurtig økonomisk fremgang hæmmedes.

I overensstemmelse med dette hovedsigte blev der ved ovennævnte lov givet handelsministeren adgang til i finansåret 1970-71 at yde indtil 15 mill. kr. og i hvert af de følgende finansår indtil 20 mill. kr. som lån af statskassen til udbygning og modernisering af håndværksvirksomheder og mindre industrivirksomheder.

Udlånsrammen har — bortset fra finansåret 1971-72 — været udnyttet fuldt ud, og det har i de første år efter 1970-lovens ikrafttræden i det væsentlige været muligt at imødekomme velmotiverede ansøgninger om lån.

I finansårene 1973-74 og 1974-75 er der imidlertid — navnlig som følge af prisudviklingen — sket en væsentlig stigning i de enkelte virksomheders projektudgifter, og da det samtidig på grund af udlånsloft og likviditetsproblemer er blevet vanskeligere at få projekterne finansieret gennem pengeinstitutterne, har der fundet en stigning sted i de beløb, der er blevet søgt som statslån. I finansåret 1973-74 blev der således behandlet låneansøgninger til et samlet beløb af ca. 57 mill. kr., medens tallet for de 10 første måneder af finansåret 1974-75 var 65 mill. kr. Denne stigning i de ansøgte beløb har i de nævnte to finansår nødvendiggjort en stramning i administrationen af låneordningen, hvilket har givet sig udslag dels i en strengere bedømmelse af de enkelte virksomheders behov for statslån, dels i, at det enkelte statslån ydes med et mindre beløb. Den strammede praksis ved administrationen af loven stiller større krav til de lånsøgende virksomheders likviditet og kan hæmme opfyldelsen af formålet med låneordningen.

På denne baggrund foreslog regeringen som led i en række foranstaltninger til fremme af produktion og beskæftigelse en væsentlig forøgelse af de midler, der hidtil har været til rådighed til lån til håndværk og mindre industri under den nugældende låneordning. Loven indebærer, at der fra og med finansåret 1975-76 åbnes mulighed for en forøgelse af udlånene fra 20 mill. kr. til 40 mill. kr. pr. finansår.

Endvidere er det fundet rimeligt, at der fremtidig skal kunne ske en ajourføring af rentesatsen, der i den hidtidige lovs § 2 er fastsat til 7½ pct. p. a. med tillæg af et administrationsbidrag på 0,2 pct. p. a. af hovedstolen, hvorfor det er bestemt, at handelsministeren fastsætter renten. Det forudsættes, at lån fortsat skal kunne ydes til en i forhold til markedsrenten nedsat rente, men dog med en væsentlig mindre rentefordel end for øjeblikket gældende.

Lovforslaget fik stort set en velvillig modtagelse.

Ved dets 2. behandling blev der udenfor betænkningen af VS stillet ændringsforslag til § 3 vedrørende sammensætningen af det rådgivende udvalg. Dette ændringsforslag blev forkastet ved lovfor-